

IN MEMORIAM

SOFIJA RICKEVIČIŪTĖ

(1950 05 12 – 2021 05 19)

Sofijos Rickevičiūtės kūrybos kelias prasidėjo ankstyvoje vaikystėje. 1971 m. ji baigė Kauno J. Naujalio meno mokyklą. 1971 m. įstojo į LTSR Valstybinį dailės institutą Vilniuje, 1977 m. jame įgijo dailininkės tapytojos ir pedagogės specialybę. Meno paslapčių sėmėsi iš dėstytojų J. Švažo, V. Karatajaus, A. Šaltenio, A. Gudaičio – tapytojų, deklaravusių stereotipų nevaržomą meninio kūrinio struktūrą ir kolorizmą. Dailininkės darbų yra Nacionaliniame M. K. Čiurlionio dailės muziejuje bei privačiose kolekcijose Lietuvoje, Olandijoje, JAV, Vokietijoje.

Nuo 1977 m. Sofija Rickevičiūtė aktyviai dalyvavo parodose Lietuvoje bei užsienyje. Lietuvos dailininkų sąjungos narė nuo 1995 m. Dirbo pedagoginį darbą, o nuo 1992 m. visą savo laiką skyrė kūrybai – tapybos, akvarelės, pastelės srityje.

Išliko menininkės žodžiai, jautriai apibūdinantys Sofijos dvasinį pasaulį, jos kūrybos esmę:

Kaip žmogui reikia oro, vandens, saulės šilumos, gyvenimo džiaugsmo, – taip man reikalinga tapyba, be kurios nematyčiau gyvenimo. Meilė grožiui, menui, perimta iš tėvų, itin jautrios mamos. Muzika visada žavi. Tapydama per spalvas noriu atskleisti dvasinį skambesį, kad darbai būtų spalvingi ir juose šviestų žmogiška šiluma ir šviesa. Kad darbuose jaustųsi paprastumo žavesys, jautrumo betarpiškumas. Norėtusi, kad jaustųsi tarsi oro virpėjimas, natūralus nenusakomas grožis. Žaviuosi meistriškumu, virtuozišku ir aukšta meistryste. Darbuose sąmoningai palieku neišbaigtumo – tai lyg šviežias oras. Laiku sustabdytas potėpis priduoda gilumo...

Lemtis sustabdė laiką dar nespėjus išdžiūti teptukams... Niekas nesitikėjo, kad pernai Vilniuje 70-mečio proga surengta ir džiugiai atšvęsta personalinė paroda bus atsisveikinimas, paskutinė dovana. Simbolinis ir parodos pavadinimas SAULĖGRĮŽA, tarsi amžinybės kodas, primenantis visiems, iš kur atėjome ir kur sugrįšime.

Sofija Rickevičiūtė savo kūryboje puoselėjo krikščioniškas vertybes. "Sakralinė tematika padeda atskleisti nesaloninį grožį, ieškoti dvasingumo atspindžių", teigė darbų autorė. Teigiamai jos kūrybą vertino menotyrininkai, dailės kritikai, kurių mintis galima apibūdinti vienu sakiniu: ypač meistriškai, ekspresyviai „sklėriškai“ nulietos akvarelės mena lietuviškosios akvarelės klestėjimo amžių ir galėtų praturtinti šios specifinės dailės srities aukso fondą.

Sudie, Sofija. Tegul naująjį Tavo buveinę šildo amžinybės šviesa.

Lietuvos dailininkų sąjungos Kauno skyrius

Atsisveikinimas su velione vyks gegužės 20 d. nuo 12 val. Šv. Antano Paduviečio bažnyčios šarvojimo salėje (Radvilėnų pl. 15 A, Kaunas) . Šv. Mišios už velionę bus aukojamos gegužės 21 d. 8 val. Šv. Antano Paduviečio bažnyčioje. Karstas išnešamas gegužės 21 d. 13:30 val. Laidotuvės vyks Karmėlavos kapinėse.

*Lietuvos dailininkų sąjungos vardu reiškiamė nuoširdzią užuojautą velionės artimiesiems,
kolegoms bei visiems, pažinojusiems menininkę.*